

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De conuersione Abbatis Morimundi, qui mortuus fuit, & reuixit, cap. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ANTI hos annos vigintiquatuor, Abbas quidam Morimundis fuit, quem talis necessitas ad ordinem traxit: quæ de illo dicturus sum, ex relatione domini Hermanni Abbatis loci sanctæ Mariæ cognoui, qui eundem Abbatem vidit, loquentem audiuit, atque gestus illius diligentius, utpote qui mortuus fuerat, & reuixit, considerauit. Cùm esset iuuenis cum cæteris scholaribus studebat Parisiis; qui cùm esset duri ingenii, labilisque memoriæ, ita ut penè nihil posset capere vel retinere, ab omnibus irridebatur, ab omnibus idiota iudicabatur; vnde cepit turbari, multisque doloribus cor eius affligi. Contigit vt die quadam infirmaretur, & ecce Satan affuit, qui diceret ei: Vis mihi facere homagium, & ego tibi dabo scientiam omnium literarum? Audiens hæc iuuenis, expauit, & diabolo talia suggerenti respondit: Redi post me Satanas, quia nunquam eris dominus meus, neque ego homo tuus; & cùm ei nõ acquiesceret, manum illius quasi violenter aperuit, lapidemque imponens dixit: Quamdiu cõclusum tenueris lapidẽ istum in manu tua, scies omnia. Recedente inimico, iuuenis surrexit, scholas intrauit, quæstiones proposuit, omnesque disputando superauit. Mirati sunt omnes, vnde idiotæ tanta facundia, nouitas tam inusitata ille verò negotium celatum habuit, nec alicui hominũ causam tantæ scientiæ exponere voluit. Non multo post infirmari cepit vsque ad mortem, votatus est sacerdos, qui eius audiret confessionem, cui etiam inter cætera cõfessus est, quomodo a diabolo recepisset lapidem, & cum lapide scientiam. Respondit sacerdos: Projice miser artem diaboli, ne expers fias scientiæ Dei; territus ille, lapidem, quem adhuc manu tenebat, projecit, & cum lapide fallacem scientiam deposuit. Quid plura? Defunctus est clericus, & corpus eius positum in Ecclesia, ordinatis circa feretrum scholaribus, qui more Christiano psalmos decantarent, Dæmones animam tollentes, & ad vallem profundam, terribilem, fumũque sulphureum euaporantem, illam portantes, ordinabant

*Gehenna
metus.*

dinabant se ex vtraque parte vallis; & qui stabant ex
 vna parte, animam miseram ad similitudinem ludæ pi-
 læ projiciebant; alii ex parte altera, per aërem volan-
 zem, manibus suscipiebant; quorum vngues ita erant
 acutissimi, vt acus exacutas, omneque acumen ferri
 incomparabiliter superarent: à quibus ita torqueba-
 tur, sicut postea dicebat, cum eum iactarent vel exci-
 perent, vt illi tormento nullum genus tormentorum
 posset æquiparari. Misertus illius Dominus, misit ne-
 scio quam cælestem personam, virum magnæ reueren-
 tiæ, qui dæmonibus tale nuntium deferebat: Audite,
 præcepit vobis Dominus altissimus, vt animam à vo-
 bis deceptam dimittatis. Mox omnes inclinantes si-
 mul animam demiserunt, nec eam amplius tangere
 præsumserunt. Quæ reuersa ad corpus, membra exa-
 nimata viuificauit, viuificata erexit, scholares circum-
 sidentes in fugam vertit; descendensque de feretro, di-
 cebat se viuere, & quid viderit, quidve audierit, magis
 opere quam sermone manifestauit. Nam statim con-
 uersus in ordine Cisterciensi, tam rigidus fuit sibi, tam
 durus castigator corporis sui, vt omnibus, qui eum vi-
 dere poterant, patenter daretur intelligi, quia pœ-
 nas senserit purgatorij, vel potius inferni. **A P O L L O -**
N I V S: Expediri vellem, vtrum locus in quo tormen-
 tabatur, intra metas fuerit inferni siue purgatorij.
CÆSARIUS: Si vallis illa pertinebat ad gehennam, cõ-
 stat eius confessionem fuisse sine contritione, quod
 satis ex hoc probatur, eo quod maximè pœnam illam,
 teste cœlesti nuntio, sustinuit propter consensum re-
 tenti lapidis. **A P O L L O N I V S**: Nunquid dicendus est dæ-
 moni consensisse? **CÆSARIUS**: Non vt ei faceret ho-
 magium consensit, sed in tantum consensit; quod non
 statim lapidem de manũ iactauit, sed ad vsum scien-
 tiæ diligentissimè reseruauit; circa quem etiam tan-
 to afficiebatur amore, vt nec quidem in infirmitate
 deponeret, sed cum dolore ad imperium sacerdotis
 projiceret. Si eum dixero fuisse in purgatorio, suspe-
 cta est mihi absentia sanctorũ angelorum, & presen-
 tia dæmoniorum, qui animam egressam suscipiebant,
 susceptam

fulceptam deducebant, deductam tam crudeliter extorquebant. Dicebat magister Rudolphus Scholasticus Coloniensis, in cuius scholis & ego frequentius eram, quòd dæmones animam electam de corporis ergastulo egredientem nunquam tangerent, sed beati angeli ad loca purgatorii, si tamen digna esset purgatorio, deportarent: tali enim exèplo utebatur; Non decet, ait, vt carbonarius purget aurum, sed aurifex. Postea verò propter meritum vitæ suscitatus, factus est Abbas in Morimunde, in vna de quatuor primis domibus, vir sanctus & iustus. De quo cum interrogassem prædictum Hermannum Abbatem, si viderit illum aliquando ridentem, quia de resurgentibus dicitur, quòd ridere non soleant. Respondit: Scias me hoc ipsum in illo considerasse, nec potui deprehendere in gestibus eius nutum quidem leuitatis, tantæ erat grauitatis, tantæ longanimitatis: nunquam illum vidi, ne quidem subridentem, neque verba leuitatis proferentem. APOLLONIVS: Miror si aliquid dixerit de forma & virtute animæ. CÆSARIVS: Etiam, asseribat animam suam fuisse tâquam vas vitreum & sphericum, oculatam retro & antè, plurimū habuisse sciëntiæ, vidisse vniuersa. Nam scholaribus circa feretrum sedentibus, quæcunque actitauerant manifestauit; Vos inquit tesseriis lusistis, vos inuicem capillis traxistis, vos diligenter psallebatis. APOLLONIVS: Valde me lætificat, quòd vir iste, qui corpore exutus tanta in pœnis vidit, tanta audiuit, cæteris religiosis ordinibus omissis, ordinem nostrum intrare voluit. CÆSARIVS: Meritò lætificare te debet, sed aliud tibi dicam, quod eandem tuam lætitiã geminet.

CAPVT XXXIII.

Dvo iuuenes, sicut didici lectione, non relatione, apud Toletum studebant in necromãtia; accidit vt vnus illorum vsque ad mortem infirmaretur, qui cū moriturus esset, rogauit alter, vt infra viginti dies sibi appareret, & promisit, si tamẽ sibi concederetur. Sedẽte eo die quadã in Ecclesia corã imagine